

βασανάκι τό, πολλαχ.

‘Υποκορ. τοῦ ούσ. βάσανο.

1) Μικρὸ βάσανο, μικρὴ ἐνόχλησις πολλαχ. Συνών. βασανούλλι. 2) Μετων. ὁ προξενῶν μικρὰς ἐνόχλησις, συνήθως ἐπὶ ἀγαπωμένης κόρης (ἐπὶ τῆς σημ. ταύτης συνήθως εἰς χαριεντισμοὺς) πολλαχ.: Μίλα ἐπὶ τέλους, ὃς βασανάκι, ἀνεστέραξεν ἐκεῖνος ΠΝιφράν. Γύρω ἀπὸ τὸν ἔρωτ. 91.

βασάνης ἐπίθ. Πελοπν. (Λάστ.)

‘Εκ τοῦ ούσ. βάσανο.

‘Ο ὑφιστάμενος βάσανα: ‘Ἄσμι.

‘Ἐλεημοσύνη, Χριστιανοί, ‘σ ἐμέρα τὸ βασάνη,
νὰ - ν - τό ‘βρο ἡ μαννούλλα σας κεράκι και λιβάνι.

βασανία ἡ, ‘Ανδρ. Πόντ. (Οἰν.)

‘Εκ τοῦ ούσ. βάσανο.

Βάσανος, ταλαιπωρία.

βασανίζω κοιν. και Πόντ. (Κερασ. Οἰν.) βασανίζου
βόρ. ίδιωμ. και Τσακων. βαρσανίζω ‘Ηπ. Πελοπν. (Μάν.)
Πόντ. (Τραπ.) Προπ. (Κύζ.) κ.ά. βαρσανίζου ‘Ηπ. (Ζα-
γόρ.) κ.ά.

Τὸ ἀρχ. βασανίζω.

1) Ἐξετάζω τι μετ’ ἀκριβείας Πελοπν. (Αρκαδ.): Νὰ τὸ βασανίσουμε τὸ πρᾶγμα (τὴν ὑπόθεσιν περὶ ἡς ἡ συζήτησις). 2) Προξενῶ εἰς τινα σωματικάς ἡ ἡθικάς ταλαιπωρίας, ταλαιπωρῶ, τυραννῶ ἔνθ’ ἄν.: Μὲ βασανίζει πολὺ αὐτὸ τὸ παιδί. Μὲ βασάνισε πολὺ ὥσπον νὰ μὲ πλερώσῃ. Μὴ βασανίζεσαι γιὰ τόσο μικρὰ πράματα. Βασανίστηκα πολὺ ὥσπον νὰ πετύχω. Βασανισμέρος ἀνθρωπος. Βασανισμέρη γυναικα κοιν. || Φρ. Βασανισμέρη ψυχὴ (ἐπὶ ἀνθρώπου δεινο- παθήσαντος πολὺ) κοιν. Βασανισμέρο κόκκαλο (συνών. τῇ προηγουμένῃ) πολλαχ. || Παροιμ. ‘Αναπαυμένα νεᾶτα, βασανισμέρα γεράματα (ὅ μὴ ἐργαζόμενος κατὰ τὴν νεότητα ὑποφέρει ἐκ στερήσεων κατὰ τὸ γῆρας) Θήρ.

‘Σ τὰ πολλὰ βασανισμέρος και ‘σ τὰ λίγ’ ἀγαπαμένος (ἐπὶ τοῦ γλίσχως ἀμειβομένου διὰ πολλοὺς κόπους) Λεξ. Δημητρ. || ‘Ἄσμι.

Γιὰ σένα πάω κ’ ἔρχομαι, γιὰ σένα τριγυνοίζω,
γιὰ σένα τὸ κορμάκι μου πολλὰ τὸ βασανίζω

Κρήτ.

Βασανισμέρη μου καρδιά, δὲν εἶσαι διέδο δική μου,
ἔξεροιζώθης κ’ ἡφηκες ἔρημο τὸ κορμί μου
αὐτόθ. Τῆς μετοχ. βασανίσμενος ἀντίθ. ἀβασάνιστος.

βασάνισμα τό, ἀμάρτ. βασάνισμαν Πόντ. (Τραπ.)
βασάνιγμα Λυκ. (Λιβύσσ.) βαρσάνισμαν Πόντ. (Τραπ.)

‘Εκ τοῦ φ. βασανίζω. ‘Η λ. και μεσν.

‘Η ἀφηρημένη ἔννοια τοῦ βασανίζω.

βασανιστήριο τό, πολλαχ. βασανιστήρι Κρήτ. Πάρ. κ.ά. βασανίστηρ Στερελλ. (Αράχ.)

‘Εκ τοῦ ἀρχ. ούσ. βασανίστηριον.

Πρᾶγμα ἡ πρόσωπον προξενοῦν ταλαιπωρίας και βάσανα ἔνθ’ ἄν.: ‘Η ζωή του κατάντησε ἀληθινὸ βασανιστήριο πολλαχ. Εἶσαι βασανιστήρι, κατέεις το; Κρήτ. Συνών. βάσανο 2 β, μαρτύριο.

βάσανο τό, βάσανος ὁ, Εύβ. (Αύλωνάρ.) βάσανους Μακεδ. (Χαλκιδ.) βάσανον τό, Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) κ.ά. βάσανο κοιν. βάσανον βόρ. ίδιωμ. βάρσανον Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) βάρσανο Εύβ. (Κάρυστ.) ‘Ηπ. Πελοπν. (Μάν.) Προπ. (Κύζ.) κ.ά. βάρσανον ‘Ηπ. (Ιωάνν.) Θράκ. (ΑΙν.) Λέσβ. Σαμοθρ. κ.ά. βάσανε Τσακων.

‘Εκ τοῦ μεσν. ούσ. βάσανον, ὁ ἐκ τοῦ ἀρχ. βάσα-

νος. ‘Η μεταβολὴ τοῦ γένους συνετελέσθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ πληθ. κατ’ ἐπίδρασιν τοῦ συνων. πάθη, κατὰ δὲ τὸ βάσανο και ἐνικ. βάσανο. Ιδ. ΓΧατζιδ. MNE 2, 58.

1) Τιμωρία, κολασμός, βάσανος Πόντ. (Κερασ. Τραπ.): Τῇ κόλασις τὰ βάσανα Κερασ. 2) Πόνος, μόχθος, ταλαιπωρία, δεινοπάθημα κοιν. και Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) Τσακων.: Τραύιξα βάσανα πολλά. Μ’ ἔφαγαν οἱ πίκρες και τὰ βάσανα. || Φρ. Μὲ τὰ χῖλια βάσανα ἡ μὲ χῖλια βάσανα ἡ μὲ τὰ πολλὰ βάσανα ἡ μὲ βάσανα πολλὰ (κατόπιν πολλῶν προσπαθειῶν, κόπων, μόχθων κττ.) κοιν. Τοῦ λιναριοῦ τὰ βάσανα και τῆς ἐλαιᾶς τὰ πάθη (ἐπὶ μόχθων μεγάλων) πολλαχ. Τῇ Τρουάδας τὰ βάρσανα (ἐπὶ μεγάλων ταλαιπωριῶν) Κερασ. Βάσανά μου τὰ ἀσωστα (ἐπὶ ἐμφανιζομένων δυσχερειῶν) Πελοπν. (Δημητσάν.) || Γνωμ. ‘Ο κόσμος εἴναι γιὰ βάσανα πολλαχ. || ‘Ἄσμι.

Κρυφὰ τοῦ κόσμου σ’ ἀγαπῶ και φανερὰ ‘σ τὸ νοῦ μου,
γιατὶ σὺ μπλέσ ἐγίνηκες βάσανο τοῦ κορμιοῦ μου

Θήρ.

Γιὰ σένα ἔχω βάσανα, γιὰ σένα ἔχω πάθη,
γιὰ σένα ἔχω ‘σ τὴ γαρδία ἔτα γαρδούνι κε ἄφτει
Κρήτ. β) Μετων. πρόσωπον ἡ πρᾶγμα προξενοῦν βάσανα κοιν.: Εἶναι βάσαρο αὐτὸ τὸ παιδί-αὐτὴ ἡ δουλειὰ κττ. Συνών. βασανιστήριο, μαρτύριο. γ) ‘Η ἀγαπωμένη κόρη (τοῦτο λέγεται πάντοτε μετά τινος χαριεντισμοῦ) σύνηθ. δ) Ασθένεια ‘Αθῆν. Στερελλ. (Αράχ.) κ.ά.: Βρῆκε τὰ ζῷα βάσαρο ‘Αθῆν. 3) Φόρος δημόσιος Ρόδ. 4) Καπνοσύριγξ (ἐπὶ τὸ ἀστειότερον) Μακεδ. (Θεσσαλον.) Χίος. Συνών. ναργιλές. 5) Τὸ ἀνδρικὸν μόριον Στερελλ. (Τριχων.) 6) Εύωδες τι φυτὸν Λέσβ. (Μόλυβδ.)

βασανοκατοικία ἡ, Θήρ.

‘Εκ τῶν ούσ. βάσανο και κατοικία.

Κατοικία, τόπος βασάνων: ‘Ἄσμι.

Τὸ σιηθός μου κατάντησε βασανοκατοικία,
νὰ κατοικοῦν οἱ λέοντες και τ’ ἄγρια θερία.

βασανούλλι τό, Πελοπν. (Καρυά Κορινθ.) κ.ά.

‘Υποκορ. τοῦ ούσ. βάσανο διὰ τῆς καταλ. -ούλλι.

Βασανάκι 1, ὁ ίδ.: ‘Αφῆτε με νὰ εἰπῶ τὰ βασανούλλια μου!

βάσι ἡ, σύνηθ. βάσις βόρ. ίδιωμ.

‘Εκ τοῦ ἀρχ. ούσ. βάσις.

1) Τὸ ἐφ’ οὐ πατεῖ τις, στηρίζεται, βάθρον, θεμέλιον σύνηθ.: ‘Η βάσι τοῦ τοίχου - τῆς κολόννας - τῆς σκάλας κττ. || Φρ. Βάζω βάσι (λαμβάνω τι ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν, προσέχω) κοιν. Βάζω βάσι ἡ δίνω βάσι (ἔχω ἐμπιστοσύνην, πιστεύω) σύνηθ. Δίνω βάσι (ἀκούω μετά προσοχῆς) ‘Αθῆν. Βάνω τὸν δεῖνα βάσι (τὸν λαμβάνω ὑπ’ ὄψιν) Παξ. Χονρίς βάσις κ’ βέντις (λόγοι ἀσυνάρτητοι) Στερελλ. (Αράχ.) β) ‘Η κάτω πλάκα τοῦ ἐλαιοτριβείου Λευκ. γ) ‘Εν τῇ ζωγραφικῇ ὁ πρῶτος χρωματισμὸς ἐπὶ τοῦ δοπίου γίνονται νέαι ἀποχρώσεις ‘Αθῆν. 2) Μεταφ. ἐφόδιον πνευματικὸν ἡ ἡθικὸν σύνηθ.: ‘Ο δεῖνα ἔχει καλές βάσεις ἀπὸ τὸ σχολεῖο - τὴν οἰκογένεια κττ.

βάσι τό, Τσακων.

‘Εκ τοῦ ούσ. βάσις.

Τὸ φυτὸν πτέριος ἡ ἀέτειος (pteris aquilina) τῆς τάξεως τῶν πτεριδωδῶν (filices). Συνών. φτέρι. [**]

βασίζομαι σύνηθ. βασίζομαι βόρ. ίδιωμ.

‘Εκ τοῦ ούσ. βάσις.

1) Στηρίζομαι εἰς ἐγγύησίν τινα ὡς εἰς ἀσφάλειαν σύνηθ.: Ποῦ βασίστηκες και τοῦ ἐδωσες δανεικά; 2) ‘Εμ-

